

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 19. januarja.

Včeraj bil je za Nemčijo znamenit dan. Včeraj poteklo je namreč dvajset let, odkar se je pred Parizom v krasni dvorani Versailleskega dvorca stari Viljem, obdan z zmagovitimi vojskovodjami, proglasil nemškimi cesarjem in si del na svoje teme cesarsko krono, katera je več desetletij tičala v popolni pozabljenosti.

Imeniten in slikovit bil je prizor, ko se je sredi orjaškega vojaškega ostroga proglasilo nemško cesarstvo na tuji, s fenomenalno srečo zavojevani zemlji, veliko oduševljenje sledilo je temu zgodovinskemu dogodku po vseh nemških pokrajinah in to oduševljenje se je še podvojilo in potrojilo, ko se je malo potem sklenil mir in so se nemške vojne čete vračale z velikanskim oficijalnim in neoficijalnim plenom k ognjiščem svojim.

Proglasenje cesarstva nemškega bilo je in ostane velevažen zgodovinski dogodek. O tem se ni bati ugovora, kajti zjedini je vso, poprej na toliko dežel in deželic razkosano Nemčijo v jedno celoto in dal novi silni državi neobičajen ugled, ter predstavil takorekoč za nekaj let politično težišče iz Pariza v Berlin.

Navzlic vsemu temu in ne gledé na milijarde, ki so romale iz Francoske v Nemčijo, pa vender včerajšnjega dne Nemci neso praznovali z neizkajenim veseljem, vsaj oni Nemci ne, ki so si v očigled političnemu razvoju ohranili še bister pogled in objektivno sodbo. Primerjajo li položaj dne 18. januarja 1871. l. z današnjim, potem pač ni več dvojbe, da se je marsikaj na zlo obrnilo. Velikanska vojna odškodnina izginila je, kakor voda v suho gobo, privojevani deželi Alzacija in Lorena sta navzlic dvajsetletnemu naporu in raznim silno trdim, a baš zaradi tega nesrečnim sredstvom in naredbam še vedno skeleča rak-rana na Nemčije živem telesu in vse nemške zmage v resnici neso porodile družega sadu, nego militarizem, pod katerega bremenom stoka in ječi vsa Nemčija od Vogez do Wirballena, od severa do juga.

Ko si je pokojni Viljem cesarsko krono del na sivo glavo, obečal je, da bode vsekdar pomnoževalec države, a ne v bojevitih podjetjih, marveč v delih miru, na polji narodne blaginje, svobode in pravosti. A ti obeti ostali so obeti, narodna blaginja hira, o

svobodi ni niti sledu, kar se pa pravosti tiče, bi se o njej le tedaj govoriti smelo, ako bi tudi mi priznali načelo „Macht geht vor Recht“. Je mari to pravost, kakor se postopa s poznanskimi Poljaki? Ali se v tem javlja „Gesittung“ in višja omika, ako se afriški muri siloma, z ognjem in mečem podé s svojih prastarih selišč? Ali je v tem narodna blaginja, ako se najnavadnejša živila obdačijo z neznosno carino, katero najhujše čutijo najnižji krogi, delavci in težaki?

Pri vsem tem pa je obledel tudi nekdanji ugled, ki je bil naravna posledica še svežih zmag. Danes ni ga več, vsaj v toliki meri ne. Oči državnikov neso več premo uprte v sijajno prestolnico ob Sprevi, ampak v severno Palmiro in v Pariz, senca francosko-ruske zveze moti spanje marsikateremu državniku, dočim v Nemčiji sami socijalno vprašanje vedno odločneje vzdiga opasno svojo glavo. Dvajsetletna bilanca je za Nemčijo izvestno neugodna, skoro bi rekli, močno pasivna.

Da je nekdanji politični ugled izpuhtel, temu so deloma uzrok osebne premembe. Slavni otvoritelji nemškega cesarstva izginili so z odra. Stari Viljem počiva v hladni rakvi, Moltke je umirovljen, Bismarck pa liki razsrjeni Ahil, v svojih bukovih gozdih jezo kuha in zdaj pa zdaj vrže mej svet kako krilato besedo, ki za nekoliko dnij razburja in vznemirja Berolinske kroge.

Stari veljaki so odšli, novo osebje stopilo je na politično pozornost. Za nekdanjih voditeljev delovanje bila je njih sijajna preteklost najzanesljivejša merilo, za sedanje državne krmilarje pa nemamo družega merila, nego temno bodočnost, in ako je res, kar je rekel Bismarck o cesarji Viljemu II., da je „bogat dedič“ počakati bode treba, da vidimo, bode li dobro oskrboval in celokupno obranil bogato svojo dedščino.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. januarja.

Državnozbornske volitve.

Če tudi sedanjemu državnemu zboru volilna doba še ni potekla, vender se že delajo povsod priprave za državni zbor. Seveda so Nemci prvi, ki so začeli agitacije. Jedva so lani bile državnozbornske volitve končane, že so se začele delati pri-

prave za nove volitve. Posebno hočejo Nemci obrniti svojo pozornost meševitim deželam. Prizadevali si bodo zlasti na Moravskem in na Sleškem ne le obdržati svoje dosedanje postojanke, temveč skušali bodo še kaj pridobiti. Položaj jim nikakor ni neugoden, kajti na čelu politične uprave teh dveh dežel sta moža, ki nikakor ne prikrivata svojega nemškega srca. Po izidu poslednjih deželnozbornskih volitev soditi, je posebno nevarnost na Moravskem velika. Nevarnost je tem večja, ker na Dunaji očitno računajo na to, da Chlumecy prihitijo s svojimi pristaši vladi na pomoč, ako bi v novem državnem zboru več večine ne imela. Taaffe sam se je tako izrazil pri konferenci, pri katerem je bil pogovor o češkonemški spravi, katero konferenco smo nedavno omenili.

Veseli nas pa, da se Slovani tudi začenejo gibati. Slovanski listi že obračajo pozornost na te volitve. „Opavský Tydennik“ se obrača do šlezjskih veleposestnikov, da bi volili v državni zbor konservativca, ki bi ne bil nasproten Slovanom. Nadejamo se, da bodo odlični slovanski možje takoj stopili v dogovor z veleposestniki. Morda bodo imeli kaj uspeha, kajti za poslednjega deželnozbornskega zasedanja so veleposestniki pokazali, da neso vse-kakor nasprotni Slovanom.

Hud boj bode posebno na Moravskem. „Hlas“ priporoča, da bi Čehi postavili najbolje moči za kandidate, ker Nemci tudi vedno le najposobnejše može pošiljajo v državni zbor. Ta nasvet sam na sebi ni slab, ker levica v državnem zboru duševno zares presega desnico. Ne ve se pa, se li ta nasvet ni stavil le iz kakega strankarskega ozira. Konservativni list je morda s tem le hotel dati razumeti, da naj le volijo nekatere dosedanje poslance, ki so že skušeni parlamentarci, da je torej ta opomin naperjen le proti Mladočehom. V tem slučaju bi ga mi obžalovali, kajti zasejati utegne neslogo mej moravske Slovane. Če ob volitvah nesložno nastopijo, imeli bodo zaznamovati le neuspehe v veliko veselje Nemcev.

Treba bode pa tudi, da Slovani tudi drugod začno priprave za volitve, da jih nasprotniki ne prebite, kajti tudi tukaj velja pogovor: „Kdor prej pride, prej melje“. V nas, na Kranjskem, je gotova stranka že pričela svoje delo in okrožnice se jako hitro razpošiljajo, dasi še ni določeno, kdaj bodo državnozbornske volitve, ali maja, junija, ali pa še le jeseni. Ker je rok negotov, treba z delom nemudoma pričeti.

Češka akademija.

Ker je nadvojvoda Karol Ludovik prihod v Prago na nedoločen čas odložil, bode češka akademija začela delovanje svoje brez slavnega otvorjenja.

LISTEK.

Milan.

Črtica iz življenja.

(Za „Slov. Narod“ napisal Fr. d. P. Z.—ć.)

(Dalje.)

Zakaj moram misleč na najsrečnejše dni, na najkrajše san mladosti, misliti tudi na njo? Zakaj mi ona potamnjuje te divne spomine?! In tudi moja mati jo je ljubila, skoro tako, kakor mene! Toda takrat je bila še čista, ko juternja rosa na nežni cvetki, oko sijalo je njeno milo in prijazno, ko zvezdica na nočnem nebu, a ona mala usteca bila so ko cvet pomladni, kadar se razcveta. — Lepo je bilo to dekle, ko angelj. Ali tudi pozneje, tudi takrat je bila lepa, divna — a podobna je bila — palemu angelju.

Da sem krivo sodil?! Ha, ha! Čujte samo!

Prišel sem z Dunaja v kraljevske Prago. Baš sem dovršil svoje pravniške nauke. Učeni profesorji izdali so mi mojo doktorsko diplomu; z velikimi

črkami „magna cum laude“ označili so moj uspeh. Po želji pokojne matere obljubil sem, da postane Jelka moja žena še le, ko dovršim vseučiliške nauke. To željo blage pokojnice rad sem hotel izpolniti. Hej, s kolikim žarom sem prekapal po starih knjigah, kako brižno sem se pripravljaj za vsak izpit! Ni čudno: bližal se je vrhunec moji sreči; besedo, zadano materi sem tudi obdržal, a bližal se je tudi čas, da počnem one idejalne osnove za svojo rod, za svojo zemljo — realizovati.

Jelka je postala izvrstna pevkinja. Čas, ki je še ločil najino združenje, htela je upotrebiti, da vidi zemljo svojih roditeljev — Češko. Tu je htela ona prvič pokazati čar svojega glasu in svoje — lepote. Češki listovi so naudušeno pisali o njej, cela Češka je pozdravljala svojo hčer — umetnico. Pisala mi je, da nastopi z ulogo Rahele v „Židovki“ — v isti operi dakle, kojoj je s tolikim zanosom slušala še kot malo dekletce — a naročala mi, naj gotovo pridem, ker me še „nekdo drugi“ željno pričakuje. —

Jaz sem jo hotel radostno iznenaditi — pa nesem javil, da pridem. Bolje je bilo tako, odkril sem krinko z njenega lica.

Vsako mesto v operi bilo je za ta večer prodano — a cele kope ljudi so se vračale domu, ne dobivši ulaznice. — Na tisoče ljudi je nestrpljivo čakalo, da se digne zavesa, da slušajo Rahele-Jelko. Ponosen sem bil ko kralj, misleč: ta divna umetnica, ki jo tako željno pričakujete — je moja nevesta. Pod jednim krovom z menoj je odrasla, v vsak dogodek njene mladosti upleten je spomin na mene. Naju veže ljubezen, ki jo je blagoslovil čar radosti, umiroč pogled moje matere, ljubezen naju veže, ki jo je blagoslovilo nebo.

Glasba udari prve akorde krasne ouverture, — zavesa se počasi diže — občinstvo zanemi, ali samo za čas — na to pa zagrmé naudušeni klici, da se je silno zidovje potresalo. Cele gomile cvetja in vencev usuje se na oder pred noge moje Jelke, — a ona je to primala dostojanstveno, mirno. Samo njeno oko je pričalo, da jo vrlo raduje tak uspeh.

Ko se ta silna burja umiri, zadoni njen glas. Čist in zvonek je bil ta glas, ko srebro, a celo njeno igranje je bilo izborna, vsak kret je pokazoval pravo umetnico.

Jedva se je pomirilo občinstvo po zadnjem dejanji. Bog ve kolikokrat se je morala zavesa dig-

Listi sodijo, da nadvojvoda, ki je pokrovitelj akademiji, zaradi političnih razmer na Češkem odlašajo svoje potovanje.

Staročehi

se trdno drže svojih mandatov. Prof. Kvičala izjavil je v imenu staročeskega kluba, da so Staročehi za to, da se tretje branje predloge o preosnovi deželnega kulturnega sveta odloži na poznejši čas. Mandatov pa Staročehi ne odlože, ker je obstanek staročeske stranke potreben, ker zagotavlja češkemu narodu pomoč zaveznikov, katero bi sicer izgubili. Sedanji položaj je težaven, sedanje trenutke važneje nego se misli. Voilna reforma ni v zvezi s predlogo o deželnem kulturnem svetu, pač pa z drugimi Dunajskimi punktacijami. Dasi Staročehi, kar se tiče volilne reforme, isto zahtevajo, kar Mladočehi, vendar so se bili odločili, da hočejo pripomoči, da se predlogi o preosnovi deželnega šolskega sveta in deželnega kulturnega sveta posebej uveljavijo. Ukaz pravosodnega ministerstva z dne 3. februarja je vzbudil pri Staročehih veliko nezaupanje. Staročehi ne odložijo mandatov, ker bi s tem le pomagali težnjam Plenerjeve stranke.

Rieger.

V soboto je na stotine čeških dijakov se bilo zbralo pred stanovanjem Rigrovem in klicali „Perreat!“ in „Hanba!“ in nekda s snežnimi kepami pobilo več oken. Policija zaprla je dva demonstranta. Dijaki so potem odšli pred stanovanje Vašaty-jevo in klicali „Živio!“

Ker je v Choteborskem okraju pri dopolnilnih volitvah za deželni zbor zmagal Mladočeh, je doktor Rieger odložil predsedstvo okrajnega zastopa tega okraja. Riegerova zvezda dan za dnevom bolj zatemneva, ali vendar se on ne more odločiti, da bi se odtegnil javnemu življenju.

Katoliška avtonomija na Ogerskem.

Nadškof Samassa izrekel se je proti avtonomiji katoliške cerkve na Ogerskem, ker bi škodovala Madjarom, koristila pa drugim narodom. „Narodne Novine“ dobro opažajo, da je škof s tem pokazal, da mu je več za madjarizacijo nego pa za cerkev in vero. Škofje so bolj Madjari nego katoliki.

Vnanje države.

Razoroženje.

Angleški politik Charles Dilke izrazil se je proti sodelavcu francoskega lista „Gaulois“, da na razoroženje ni misliti, ker se bode temu uprla Rusija. Rusija nima reserve v tem zmislu, kakor druge države, zato pa vzdržuje že v miru vojsko, ki je večja, nego sta nemška in avstrijska vkupe. Pomajšanje stalne vojske bi jako oslabilo moč Rusije.

Ustaja v Arabiji.

V Jemenu v Arabiji buknil je resen ustanek, ker narod ne more več prenašati silnih davkov in samovoljnosti turških paš. Turki so že odposlali tjakaj vojakov, ki bodo, kakor se kaže, imeli dovolj opraviti.

Dopisi.

Iz Učiteljskih krogov * 18. januarja. (Urejevanje učiteljskih služb na Kranjskem.) Danes pričnemo za kranjsko učiteljstvo z jako važno zadevo. Nadjamo se, da s temi vrsticami ustrezemo večini naših učiteljev — ter, kar je še eminentneje važnosti, merodajne kroge, če je sploh še čas, opozorimo na marsikatero nedostatnost. — Ubogi kranjski učitelj! koliko prijetnih nad in veselih upov si obetal si z novim letom! Nadejal si se, da ti 1891. leto prinese boljše pri-

*) Pod tem naslovom bomo pogosto priobčevali važnejše, šole in učiteljstva — posebej na Kranjskem —, tikačoe se zadeve. Dopisnik.

noti, da jo še jedenkrat vidi, da jo še jedenkrat pozdravi. Tiskal sem se v gnječi, da pridem do izlaza, da zagrlim Jelko, milo svojo nevesto. Jedva sem se prignjel do njene garderobe. Dajem se najaviti po njeni dvorkinji; nesem ni opazil, da ni Olge tu, nesem čakal odgovora, hitel sem, kamor me je srce vodilo. — Ali proklet je bil ta čas, proklete one ure, ko sem čuval njeno ljubav, ko največ svetinjo na svetu. — Videl sem, kako jo objema pristar, eleganten človek. Ona se je oklepala njegovega vratu, glavo položila na njegove prsi. — a on je z roko gladil njeno čelo. Gotovo je bil kak intendant, ali pa kakov mogočnik, a ona se je premislila, po tolikem upehu, pa hoče ostati na odru. — Našla je prijatelja, da pod njegovim okriljem žanje slavo, imetek, da postane ne samo divna pevkinja nego tudi mogočnica, — a ljubav poštenje — ha, to so puste fraze, ki imajo vrednosti samo na odru a za kulisami — ha, ha, ha!

Kri mi udari v glavo, čutil sem, kako mi sapa steže grlo. — Vsa neizmerua ljubav, ki sem jo gojil do nje, prevrže se v grozno mržnjo, prezir, — kletev . . .

„Milan!“ zaviče ona. „Ti . . .!“

hodnost in zadovoljneje življenje v tvojem trudopolnem poklici. Pisec teh vrstic goji s teboj, dragi sotrudnik, jednake misli in želje, kajti upajva, da nama na novo urejene službe donesejo zdatnejših dohodkov, tako, da bodeva imela priliko, nekoliko delj časa životariti — in — umirati. Nič šale! Potrpi malo, in uveril se bodeš, da govorim resnico. Ponavljam še jedenkrat: „Imej potrpljenje, kmalu ti napočijo veselejši dnevi boljše bodočnosti. Le nekaj mi je na srci, namreč, da se morebiti oba varava in pričakujeva zaman potrebne pomoči. . .

Poslušaj, kako misli tvoj stari borilec za zboljšanje gmotnega stanja učiteljstvu v tem pogledu. Na videz zdi si marsikaternikom, da bode v prihodnje za nas precej boljše. Jaz pa trdim, ne oziraje se na mlade moči, ki so nastavljeni začasno, in ki so v tem oziru prava revna para mej učiteljstvom, da jih bode na boljšem le malo številce. Z novo postavo bodo le oni zadovoljni, ki se za zboljšanje nikdar potezali neso, ti so: voditelji tri- ali štirirazrednic in — učiteljice, koje razven dveh, reci dveh na Kranjskem nemajo nikakšnih zaslug za razvoj narodnega šolstva! Gotovo trpko tako očitane, a po vsem opravičeno! Sicer pa hočem o delovanju učiteljic v ljudski šoli v prihodnjem članku govoriti. — Sto in sto potov smo poudarjali, ter bomo še vedno trdili, da se je pri tako važnih vprašanjih treba na želje prosilcev ozirati, ker drugače ne pridemo nikoli do tiste zadovoljnosti, koja je učiteljskemu stanu neobhodno potrebna. Jedino pravo in pravično pot pokazalo je za to našim ljudskim zastopnikom „Pedagogiško društvo“ na Krškem s svojimi nasveti — oziroma v pravilno sestavljeni prošnji, ako bi jo bili uvaževali. Jedino tem potom povrnila bi se zadovoljnost mej učiteljstvo in to bi potem imelo tudi več veselja v poklici . . .

Zdaj nastane velevažno vprašanje: Po kakem merilu in na kaj so se sploh ozirali, ko so nam urejali naše plače? Če se ne motimo, je vsa stvar že dognana, in kmalu se obelodani. Izza kulis se pa večkrat poprej kaj zve, predno pride mej svet. Tako smo tudi mi nekaj poizvedeli, kako so gospodje pri zeleni mizi v slovenski prestolnici ukrepali in sklepali. Povemo pa še zdaj brez vsacih ovinkov, če je na tem kaj resnice, kakor se govori po Ljubljani, s tem večina „kranjskega učiteljstva“ nikakor ne more zadovoljna biti! Kje neki stoji zapisano, da morajo ravno voditelji tri- in štirirazrednice višje plače imeti! Taka odredba se po našem mnenju tudi nikakor ne strinja z določbo, izraženo v 3. §. novega šolskega zakona: „ . . . določitev plačilnih vrst naj se opira na krajne razmere dotičnega stajališča. . . .“ Po tem takem imajo jednorazrednice in dvorazrednice iste pravice za uvrstitev v višje plačilne razrede, kakor tri- in štirirazrednice. Tega načela se drže tudi v sosedni Štajerski, kar je po vsem opravičeno. Mi vemo iz skušnje, da imajo učitelji na teh šolah več posla in odgovornosti, kakor pa na tri- in štirirazrednicah!

Dalje je neovržena resnica, da je življenje ondu, kjer so c. kr. uradi, ali kjer so tovarnice, veliko dražje, kakor po drugih krajih. Istotako je tudi tam, kjer se nahajajo kopeli in letovišča. Za primer le par krajev: na Gorenjskem Bled, kjer je letovišče, na Dolenjskem Litija, kjer so uradi

„Da jaz sem tu“, — odgovorim hripavim glasom. „Prišel sem po naključji seveda, ali hvala providnosti, da vidim, kakega gada je moja mati gojila na svojih prsih. Jaz sem tu, da ti rečem, kako te preziram in mrzim z dna duše, še bolj, kakor sem te nekda ljubil. Postala si umetnica, ali kjer ti je nekda bilo srce — ugnezdil se je gad — pa otroval ono poštenje — ki ti ga je ucepila providnost. . . . Za vso ljubezen moje matere, kateri nesi vredna, da izustiš imena — pogubljaš njenega sinu. Ti si oskrunila spomin na cvetico, ki te je s toliko ljubeznijo odgojila.“

„Ne spominjam se vsega, kar sem ji v svoji silni razburjenosti očitil v obraz — a pravo je bilo, da sem imel toliko moči, da sem izrekel svojo mržnjo in prezir v pričo njega.“

Videl sem s peklenskim veseljem delovanje svojih besed. Ona se je onesvestila in pala v naročje svojemu obožavatelju.“

„Mi dva poračunava že“ — besedil je starec. „Druzega nesem več čul ni videl. Divjal sem besen od tuge mržnje po mrzlih ulicah. Ah, zimska burja je tako silno hladila vroče moje čelo — a divjala in besnela je ko strast v moji duši. A tamo

in dve tovarnici. Tacih krajev bi lahko našli še več, koder so slučajno le dvo- ali jednorazrednice. Učitelji po teh krajih, akoravno ste po navedenih okolščinah primorani dražje živeti, obsojeni ste na milost ali nemilost v nižje plačilne vrste. Čudimo se le, da učiteljski zastopnik v dotični enketi ni imel besede za nas, da bi bil te razmere gospodom pojasnil.

Razmotravali bi še dalje to važno zadevo, — toda zadostujejo naj že te vrstice, ki smo jih napisali le iz dobrega namena. Morda se dá še kaj popraviti, če ni prepozno. Morebiti veleslavni deželni odbor kaj predružači, ker, kakor smo slišali, ima zdaj on vso stvar v rokah. Prosimo!

Iz Postojine 17. januarja. (Čujte! čujte!)

Na Razdrtem, v oni znani narodni trdnjavi pod Nanosom, se je v prošlih 10 letih ugnezdilo sedem Nemcev, ali kakor v basni, sedem švabov. Kakšni so pa ti Nemci, od kod so prišli? bode kdo vprašal. Glejte jih: dva stara, dva srednja in trije mladiči. Res zanimivo. Priženil se je iz Senožec pristšen Nemec, no, če mu že dobro ali gladko nemščina teče ali ne, temu pač ni on kriv, nego oni ki so ga to učili, priženil se je namreč na pošto, k Dolencu, Viktor pl. Garzarolli. Na pošti, to je pri g. Antonu Dolenci bili so pri zadnji štetvi vsi Slovenci, kar je čisto naravno. No sedaj je pa vse drugače. Garzarolli, kot pravi plemenitaš, se vendar ne more misliti ali prištevati mej Slovence, to je vendar za tacega gospoda „pregmaj“, ako bi se kot tacega upisal, gotovo bi na svoji časti — mnogo trpel. V odličnih ali bolj inteligentnih krogih bi ga kakor sedaj tudi potem nič ne poznali. No po njem je tudi njegova supruga postala Nemka in trije otroci, kateri pa vsi skupaj, kakor čujemo praviti, ne znajo najmanjšega stavka nemškega izreči, to so vam pravi tevtoni, no pa se bodo naredili. Kar je pa na videz najbolj čudno ali smešno, je pa to, da sta se tudi stara dva prelevila iz Slovencev v Nemca. Tone Dolenc je bil v svojem času, ako se ne motimo, narodni kandidat v veleposestvu, videli smo ga večkrat v surki, no kot odločnega moža ga pa nismo nikoli poznali in kot tacega se je pa sedaj najbolj pokazal, ko je postal na starost Nemec. Soproga Toneta Dolenca je pa rojena Vilhar. Ta narodna rodbina je dovolj poznata mej Slovenci, torej o gospej Rezi ki Dolencevi, sedanji Nemki, naj si čč čitatelji napravijo sami komentar.

Vidite, to je onih sedem Nemcev na Razdrtem, o katerih nam bodo tamošnji narodnjaki gotovo še kaj zanimivega povedali.

Iz Ormoža 18. januarja. [Izv. dop.] Tukajšnja čitalnica imela je dne 11. t. m. svoj občni zbor, pri katerem so se izvolili v novi odbor: Gosp. dr. Geršak Ivan, c. kr. notar, kot predsednik; g. Jakob Cajnkar, mestni župnik, preds. namestnik; g. Simon Kandrič, veleposestnik, kot denarničar; g. Anton Porekar, nadučitelj in tajnik; g. Jan Knop, c. kr. davk. kontrolor; g. Vekoslav Krajnc, notarski kandidat; in g. dr. Ivan Omulec, odvetnik, odborniki. g. Fran Munda, mestni kaplan in g. Ivan Vrtnik, posestnik in notarski uradnik, kot namestnika.

Veselica po občnem zboru s tombolo in plesom, se je prav dobro obnesla. Reditelj večeru je bil g. Vekoslav Mikl, ki je z imenitnimi dobitki

glej, razsvetljena kavana! Hajde tje, morebiti se najde kaj družbe! — Hej, teci šampanjec, pijte bratje, a čaše v steno! Naj se pekel raduje, našel sem nevesto svojo, ali venec svoj je nevesta izgubila — ha, ha, ha! — Kavarnar, boljšega šampanjca na mizo! — Najboljšega, čuješ li! Najboljšega, kar imaš, za nevesto bomo pili! —

Proti jutru sem nekako dospel v stan. Obolel sem. — Prešlo je mnogo dni, dokler sem se razbistril, da sem vedel, kje sem. — Oj, da se nesem probudil! — A ona, izdajalka, žela je v tem času novih lovorov, a pri tem je grela požudne ude novih pustolovov, če se je nasitila onega starca, ki si je bil premislil, da z menoj „obračuna“, kakor mi je govoril . . .

— Če sem kaj slišal o njej? — Samo moj skrbnik mi je naznanil, da se je ona odrekla dohodkov in cele glavnice, ki jo je dobila po moji materi, a to na korist direktnih dedičev moje pokojne matere, — a ta dedič sem dakako jaz.

Izbrisal sem jo iz srca, ali iz spomina — ne . . .

(Dalje prih.)

ustregel občinstva. Dne 4. febr. t. l. priredi čitalnica veliki ples, pri katerem so zraven drugih tudi plesalci in plesalke v narodnih nošah dobri došli. Natančneje v vabilih. B. R. N.

Domače stvari.

— (Ljudska štetev in češki odvetniki.) Ker se pritožbe o nepravilnostih pri ljudskem popisovanju vedno množe, naznanili so nekateri odvetniki v Pragi in v predmestjih, da so pripravi izdelavati in oddajati dotičnim uradom reklamacije in pritožbe o tej zadevi. „Hlas Naroda“ pravi, da se nadeja, da bode vsak domoljubni odvetnik češki rade volje brezplačno dal svet vsacemu, ki to želi, in storil, kar je potreba. Istotako se nadejamo tudi mi, da bodo naši narodni odvetniki v tem oziru radi posnemali svoje češke tovariše.

— (Darilo.) Gosp. dr. Fr. vitez Močnik, umirovljeni deželni nadzornik v Gradci, poslal je, kakor vsako leto tudi letos „Narodni šoli“ 15 gld., „Vrtcu“ pa 10 gld.

— (Naš rojak g. Bučar) nastopil je pretekli teden prvič v narodnem gledališču v Pragi z jako povoljnim uspehom. Predstavljala se je Mozartova „Konzalna flétna“ (Čarovna žveglja), v kateri je g. Bučar imel ulogo Tamina. Ocenjevalec „Narodnih Listov“ piše o njem: „Nenavadno posrečil se je prvi poskus na odru mlademu tenoristu g. Bučarju, rodом Slovenca. Ne veliki, a nežni in simpatični glas njegov, fini način petja, čudovito siguren nastop, svobodno kretanje in čisto izrekanje besed, pridobili so pevцу takoj vso naklonjenost. Gosp. Bučar pokazal se je v ulogi Tamina kot nadobuden talent, a naše občinstvo, katero ima sicer občudovanja vredno potrpežljivost, čutilo je takrat bliskoma razloček in pevcu po prvi ariji pozdravilo srčnim ploskanjem. Gosp. Krössing, ki je g. Bučarja za prvi nastop pripravljaj, sme biti ponosen na svoj uspeh.“

— („Slovenskega Pravnika“) izšla je danes 1. številka. Vsebino priobčimo v prihodnji številki.

— (Slovensko gledališče.) Da je bila srečna misel zopet postaviti na oder iz starejšega slovenskega repertoira v najboljem spominu ostalo glumo s petjem „Čevljar — baron“, pokazala je včerajnja predstava. Navzlic izredno povišanim cenam bilo je gledališče razprodano do zadnjega prostora. Razun zanimivosti, katero ima igra že sama na sebi, budil je tudi radovednost občinstva prvi nastop nove igralne moči, g. V. Jeniča, ki je iz posebne prijaznosti do društva prevzel ulogo mojstra Podplata, in pa g. Slavčeva, ki je imela predstavljati veliko naslovno ulogo. Z zadoščenjem morem izreči, da sta oba popolnoma opravičila naša pričakovanja. G. Slavčeva pokazala je včeraj, da ima res veliko igralnega talenta in je ulogo Naceljna predstavljala prav izborno, kolikor je to ženski sploh mogoče, presegla je celo sem ter tja naša pričakovanja. Da je v pevske delu naravni strah uplival na njen že itak ne močen glas, je stvar, ki bode odpadla pri poznejših predstavah. Uloga mojstra Podplata je manjša in je tako rekoč vsa koncentrirana v prvi polovici prvega akta. Gosp. Jenič rešil jo je prav dobro in bil zares originalen mojster. Veliko smeha so zbudili njegovi kupleti. Vender bi njemu, kakor tudi g. Slavčevi priporočil, pri kupletih posebno paziti na jasno izgovarjanje besed, nekatere kitice ostale so včeraj malo razumljive. Gosp. Jeniču bil je poklonjen pri nastopu laborov venec z narodnimi trakovi. Prav izvrstna je bila g. Nigrinova v ulogi romantično nadahnjene kuharice. Ona in Nacelj držita tako rekoč po konci vso igro in to nalogo sta obe gospodični prav pošteno izpolnili ter si pridobili splošno priznanje. Veliko pripomore v tej igri k uspehu tudi pevski zbor, ki je včeraj po prijaznem sodelovanju nekaterih že imenovanih gg. domoljubov prav odlično sodeloval. Gosp. dirigentu prof. Gerbiču gre hvala, da se je muzikalni del prav gladko in točno vršil, kar je tim večje hvale vredno, ako se jemlje ozir na odnose. Druge naloge v igri so vse manje in so bile v dobrih rokah. Originalna v maski bila je g. Borštnik-Zvonarjeva, prav dobri g. Danilo in gg. Verovšek, Borštnik in Danilo, vse ostale uloge pa so neznatne in sodelujejo le v ensembli, ki bi bil sem ter tja lahko malo živahnejši in točnejši. Občinstvo bilo je prav zadovoljno in mi je prijetna dolžnost izreči posebno zahvalo marljivemu društvenemu tajniku g. Trstenjaku za obilen trud, ki ga je imel, da je upri-

zoril to iz prvotnih časov slovenske dramatike priljubljeno igro, ki se je prvič igrala baš pred 20 leti.

— (Beseda in ples slovenskih biciklistov.) V soboto večer zbralo se je v čitalnični dvorani jako izbrano elegantno občinstvo ter osvedočilo s tem, kako žive simpatije goji do vrlih naših kolesarjev. Vspored bil je sicer kratek a zanimiv. Društveni predsednik g. dr. J. Tavčar pozdravil je navzoče s prav lepimi besedami, razlagajoč pomen društva tudi v narodnem oziru, ter končaje z željo, da bi slovenski narod napredoval tako, kakor najhitrejši kolesar na svojem visokem kolesu, katere besede so bile vsprejete z živahnim odobravanjem. Biciklisti zbor zapel nam je prav fino nuncirano dva zbora Eisenhutov „Moja ljubav“ in Nedvedovo „Slovo“. Bilo je sicer samo 11 pevcev (jeden izostal je, zadržan v zadnjem trenutku, kar je nekako motilo ravnotežje mej tenorji in basi), a nadomestili so s preciznim študiranjem, kar se je morada pogrešalo na fizični moči in številu ter naredili prav ugoden utisek in bili živahno aplavdirani. Gosp. Meden pel je F. S. Vilharjevo „Oj ostani solnce moje“, naglasoviru pa je spremljevala hčerka g. Ivanka Meden; oba sta izvršila prav dobro svoji ulogi, akopram se mi ne zdi posebno srečno izbrana točka, ki je jako naporna. Burno priznanje izvalili sta živi podobi „Sen biciklista“ in „Poklonitev“, v katerih so razun biciklistov sodelovale tri dražestne gospodične: Förterjeva, Lozarjeva in Luckmanova in trije mali dečki. Opetovano moral se je dvigniti zastor, ker se občinstvo ni moglo nagledati divnih slik, katere je res prav mojsterski sestavil gosp. Vesel. Po končanem vsprejeto pričel se je živahen in zares eleganten plesni venček, ki je trajal do ranega jutra z vso ono vstrajnostjo, katera je najboljši znak prave neskaljene zabave. Kadirle plesalo je 48 parov. Vodil jih je z dobro znano spretnostjo g. Fr. Sos, ki je iz posebne prijaznosti prevzel aranžerstvo. —i.

— (O ljudski štetvi) se nam piše: Z ozirom na notico v št. 6 „Slov. Naroda“, da je pri upisovanju za ljudsko štetje upisal neki mesar Č... za pristnega Nemca, navzlic temu, da niti nemški ne zna, — usojam se dostaviti še to, da se je dotičnik drznil celó pole, katere bi bil moral izročiti stanovnikom svoje hiše, — izpolniti sam! Seveda je upisal vse za pristne Nemce! Kaj poročete k temu?!

— („Učiteljski Tovariš“) Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v 2. številki nastopno vsebino: Zakon z dne 5. listopada 1890 l. — Zakaj se pričinja pouk v ženskih ročnih delih s kvačkanjem in ne s pletenjem. — Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Vprašanja in odgovori. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

— (Iz Gorice) piše se „Novi Soči“: „Vest, da se priredi v proslavljenju petindvajsetletnega delovanja gosp. E. Klavžarja na dramatičnem polju velika „Beseda“ v prostorih „Goriške čitalnice“, vsprejeta je bila povsod z odobravanjem. V mestu nam je mnogo odlične gospode dalo zagotovilo, da se brez dvojbeno veselice udeleži; a tudi z dežele so nam došle vesti, da bode udeležba mnogobrojna. Neka čitalnica je celó veselico, napovedano v dan 1. februarja, odložila, ker se udeleži istega dne večina njenih udov Goriške slavnosti. Veseli nas to, ker svedoči, da je naš narod zrel in hvaležen in da zna ceniti in pripoznati zasluge, če so resnične in ne domišljene.“

— (Volitve za kupčijsko zbornico v Gorici) bodo za deželo 30., za mesto pa 31. t. m. Želeti bi bilo, da se Slovenci poskusijo odločno na tem polju ter zberejo svoje moči.

— (Trojčke) povila je pred tednom dnij v tukajšnji deželni bolnici siromašna služkinja: Otroci vsi žive.

— (Popotnikov koledar za slovenske učitelje 1891) s popolnim imenikom šolskih oblastev, učiteljskih, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južno-Slovenskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanju v začetku šolskega leta 1890/91. V leto. Sestavil in založil Mihael Nerat, nadučitelj in „Popotnikov“ urednik v Mariboru. Tisk tiskarne sv. Cirila. (Stane v platno vezan 1 gold. 20 kr., v platno vezan z zlato obrezo 1 gld. 35 kr., v usnje vezan z zlato obrezo 1 gold. 50 kr., po pošti 5 kr. več.) Popotnikov koledar se je toli priljubil in udomačil, da si ga bode gotovo

sleheri učitelj omislil, ker je knjiga jako vrlo sestavljena, in se po svoji vsebini in lični obliki sama najbolje priporoča.

— („Goriški Sokol“) priredi letošnji predpust tri veselice, občni zbor pa bode imel na Svečnice dan.

— („Bralno društvo“ v Podgori,) na skrajni meji slovenski, odprlo je novo društveno dvorano z veliko „Besedo“, ki je izpadla povsem sijajno. Bilo je mnogo gostov tudi iz Gorice, in iz Ločniške županije, da je bila velika dvorana natlačeno polna. Pevski zbor je prav častno rešil svojo ulogo. Goriški diletantje so predstavljali igro „V Ljubljano jo dajmo“ prav izvrstno. Govora predsednika g. A. Kočijančiča in oni g. Klavžarja iz Gorice bila sta z naidušenjem vsprejeta. Vsi navzoči nesli so seboj najlepše spomine na to sijajno veselico, ki je na čast Podgorskim domoljubom.

— (Narodna čitalnica na Ptui) priredi v letošnjem predpustu v svojih prostorih „Narodnem domu“ sledeči veselici: dne 24. januarja plesni venček, in 7. februarja plesni venček v kostumih. Pri plesu svira godba Šmarijska. Začetek vsakokrat ob 8. uri zvečer. K prav mnogobrojni udeležbi vabi uljudno svoje č. društvenike in goste odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kotor 18. januarja. V Hercegovini, Krivošji in Črnigori zapadel velik sneg. Boka Kotorska vsa v snegu. V Krivošji je prikazalo se mnogo volkov.

Pariz 18. januarja. Apelacijsko sodišče razveljavilo prvo obsodbo, po kateri je bil La Bruyère, ker je pospeševal Padlevskega beg, obsojen na 13 mesecev ječe, in ga oprostilo. V nagibih se pravi, da je identičnost na mejo spremljane osebe dvomljiva. Ta negotovost mora biti zatožencu na korist.

Dunaj 19. januarja. „Correspondenz-Bureau“ je poizvedel, da pojde nadvojvoda Fran Ferdinand začetkom februarja v Peteburg obiskat rusko carsko obitelj.

Praga 19. januarja. Pri pouličnih izgrelih pred stanovanjem Riegrovim prijeli češki pravnik Miroslav Sandner bil obsojen na dvanaest ur zavora. Zlatarskega vajenca Bičika izročili so kazenskemu sodišču.

Praga 19. januarja. Akademičnega senata poziv na velikošolce vseučilišča češkega obžaluje, da so bili vseučilišniki, četudi v malem številu pri pouličnih izgrelih. Opominja dijake, da ne pozabijo na svoje akademične dolžnosti, sicer se imajo nadejati najstrožjih kaznij eventualno relegacije.

Razne vesti.

* (Vojvoda propovednik.) V karmelitski cerkvi v Parizu propoveduje vsako nedeljo abbé Paul de Broglie, ki je brat vojvode de Broglie-ja, slavnega akademika. Vojvodski propovednik je 56 let star. Studiral je na politehnični šoli, postal pomorski častnik in je bil odlikovan s križem častne legije. Mladi častnik je pa kmalu popustil vojaško službo in postal duhovnik.

* (Ženska sodba o ženskah.) Angleško damo Montagire je nekoč nekdo vprašal, če bi ne bila rajši moški, pa mu je odgovorila, da je rajši ženska, ker vsaj ne pride v nevarnost, da bi se poročila s kako žensko.

* (500 gld. nagrade.) Včeraj je v Schlickgasse do Mariachilferstrasse izgubljenih 10.000 gld. v bankovcih Kdor o tem kaj pove v Mariachilferstrasse št. 162 I., dobi gorenjo nagrado. Tako se je glasil inzerat v Fremdenblatu. Drugi dan pride anonimno pismo na omenjeni naslov. V pismu bilo je pisano to-le: „Na vašo željo vam naznanjam, da je 10.000 gld., katere ste vi izgubili, spravljenih pri pisci tega pisma in sicer gotovo bolje, nego pri vas, ki ste jih v svoji lahkomišljenosti izgubili. Zagotavljam vam morem, da jih bode dobro rabil. Kdor 10.000 gld. izgubi, ima gotovo toliko, da jih posebno pogrešal ne bode. 500 nagrade vam vedno prepuščam v odškodnino, dasi imam gotovo vso pravico do nje. Veseli najditelj.“

* (Svetovalka v modnih zadevah.) Pred nekaterimi leti je gledališka igralka Harriet Abington slovela v Londonu zaradi svojega ukusa, kar se tiče mode. Vpraševali so jo v tacihi zadevah za svet in dobro plačevali. Ni je bilo večje svečanosti, da bi njo dame glede toalete ne bile vprašale za svet. Na leto si je s takim svetovanjem prislužila nad 1500 funtov šterlingov, kar je gotovo lep postranski zaslužek, in bi se v Avstriji pri ljudskem popisovanju pač moral upisati v popisovalno polo. —

VABILO.

Po smislu društvenih pravil §§ 7 do 10 sklicuje odbor društva „Pravnika“

redno glavno skupščino

za letošnje leto na dan **31. januarja t. l.** zvečer ob 7. uri v tukajšnjem hotelu „pri Slonu“ (I. nadstr.)

Dnevni red:

1. Nagovor načelnikov.
2. Poročilo odborovo o slovenski pravni akademiji glede na sklep zadnjega društvenega shoda.
3. Letno poročilo odborovo:
 - a) tajnikovo;
 - b) knjižničarjevo;
 - c) blagajnikovo;
 - d) odseka za društveni list.
4. Poročilo preglednikov računov.
5. Volitev:
 - a) društvenega načelnika;
 - b) odbornikov;
 - c) preglednikov računov za bodoče leto.
6. Posamezni nasveti.

V Ljubljani, dne 17. januarja 1891.

K obilni udeležbi vabita uljudno

za odbor:

Dr. Fr. Papež
načelnik.

Dr. D. Majaron
tajnik.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilo, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica à 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse.** — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. **lekarju G. Piccoli-ju.** (791—13)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 17. januarja.

V Gradci: 25, 51, 8, 67, 68.

Tujci:

18. januarja.

Pri **Malič**: Grof Attems, Lafite, Willems, Poschka, Harter, Weiss, Frey z Dunaja. — Perko iz Celja. — Cber-eigner iz Schneeberga. — Markiz Gozani iz Postojine. — Pawich pl. Pfauenhal, Svoboda iz Zadra.

Pri **Slonu**: Böhringer, Böhm, Hermann, Tauber, Kugel, Koch z Dunaja. — Kucher iz Tičina. — Gruden iz Jelčevverha. — Grab iz Prage. — Finger z družino iz Prestraneka. — Rosenberg iz Maribora. — Baron Apfal-trern iz Križa. — Grünwald z Ogerskega.

Pri **avstrijskem cesarju**: Miasch iz Opatije. — Kaiser iz Škofje Loke. — Maizen iz Ljubljane.

Pri **bavarskem dvoru**: Rössmann iz Radovljice, Windner iz Križa.

Pri **južnem kolodvoru**: Spechtenbauer iz Schär-dinga.

Umrli so v Ljubljani:

18. januarja: Matija Križnar, konduktor, 64 let, sv. Petra cesta št. 64, za otrpnenjem možganov. — Ivan Dolinšek, natakar, 39 let, Gradišče št. 8, za pšenom.

19. januarja: Jožef Florijančič, paznikov sin, 17 dni, Kolesijske ulice št. 12.

V deželni bolnici:

16. januarja: Matija Megušar, delavčeva hči, 3 leta, za oslabljenjem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. jan.	7. zjutraj.	727.7 mm.	—11.3° C	brezv.	megla	
	2. popol.	729.2 mm.	—7.4° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	732.4 mm.	—11.2° C	sl. svz.	obl.	
18. jan.	7. zjutraj	733.2 mm.	—13.6° C	brezv.	obl.	0.5 mm.
	2. popol.	733.2 mm.	—8.8° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	733.2 mm.	11.0° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura —9.9° in —11.3°, za 7.8° in 9.1° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. januarja t. l.

	gl. tr.		gl. tr.
Pšenica, hktl.	6.65	Špeh povejen, kgr.	64
Rož,	5.20	Surovo maslo,	78
Jedmen,	4.55	Jajce, jedno:	4
Oves,	3.15	Mleko, liter	8
Ajda,	5.20	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5	Telečje	60
Koruz,	5.2	Svinjsko	52
Krompir,	2.41	Koštrunovo	40
Čeča,	12	Pišanec	50
Grah,	12	Golob	20
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	1.96
Maslo, kgr.	8	Slama,	1.78
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	50	„ mehka, 4	4.60

Dunajska borza

dne 19. januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 90.80	gl. 91.10
Srebrna renta	90.85	91.15
Zlata renta	108.45	108.30
5% marena renta	102.80	102.80
Akcije narodne banke	593	992
Kreditne akcije	307.50	307.75
London	114.05	114.15
Napol.	9.03 1/2	9.04
C. kr. cekini	5.40 1/2	5.40
Nemške marke	56.10	56.12 1/2

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubi soprog, oziroma oče, gospod

IVAN DIMIC

puškar in hišni posestnik

včeraj zvečer ob 9. uri, previden s svetimi zakramenti za umirajoč, v 33. letu dōbe svoje, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb draga ranjega bode dne 20. januarja ob 4. uri popoldne iz hiše št. 4 v Kolo-dvorskih ulicah.

V Ljubljani, dne 19. januarja 1891.

(35) **Žalujoči ostali.**
Posebna naznanila se ne bodo izdala.

Štev. 50.

(27—3)

Razglas.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane naznanja;

1. da bodo imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1870., 1869. in 1868. rojenih domačih mladeničev pri magistratu razgrnjeni

od uštetega 20. do uštetega 27. januarja t. l.

v ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda in

- a) ako bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani;
- b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za priznanje v §§. 31, 32, 33 in 34 voj. zakona navedenih ugodnostij ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Dalje objavlja magistrat:

2. da se bode vršilo srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 29. dan januarja t. l. ob 11. uri dopoldne

v mestni dvorani in da je vsakteremu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski

v 1. dan januarja 1891.

V najem se odda

gostilna v hiši št. 80 v Kostanjevici

obstoječa iz treh sob, kuhinje in kleti, potem živinski hlev in svinjak in po razmerah tudi **kovačnica** na več let. Gostilna stoji na lepem prostornem kraju zraven državne in okrajne ceste, katera pelje k c. kr. sodišču. V gostilni se toči vino in žganje in je tudi c. kr. tra-fika poleg. Pogoji se izvedo pri podpisanci.

Anton Kerše
posestnik.

(34—1)

Išče se stanovanje

obstoječe iz 2 sob s pripadci za obitelj brez otrok za čas od **1. maja t. l.** dalje v **sredini mesta.** — Želi se parterre ali I. nadstropje. — Pismene ponudbe vsprejema upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (21—3)

Hranilno in posojilno društvo na Ptui

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Ravnateljstvo uljudno vabi častite zadrugnike k

občnemu zboru

dne 27. januarja t. l. ob 10. uri dopoldne
v zadrugi pisarni v „Narodnem domu“.

DNEVNI RED:

1. Ravnateljstvo predloži račun za 1890. leto;
2. Potrjenje letnega računa;
3. Nasvet nadzorstva gledé razdelitve čistega dobička;
4. Nasveti.

Opomba: Ako bi k temu zborovanju re prišlo zadostno število zadrugnikov, vrši se drugo po istem dnevnem redu **dne 27. janu-varja t. l. ob 11. uri dopoldne** v zmislu §. 40. zadr. pravil.

Na Ptui, dne 15. januarja 1891.

(30—2)

Ravnateljstvo.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

(926—7)

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.